

takse ð. honettes tõõd tegema, ja seäna saadavad nemmad ka neid, kes nende nõusse heitwad. Lapsed ja rummalat ussuwad kohhe mis nende ette rågitakse; agga Moisili kulab esite järrel, ja pañneb tähhel kuhho luugu ots weab. Arge vithkage siis mitte Moisilikutte selisi! Sest nemmad ellavad, ja nende põwrouseb aiasi aiani; agga vastas ed on maisma algmisest langend, ja langevad, kai neid on, maisma otsani. Kitus ja

janna juhhatamist töösimaks Saatsjaks peawad fui patto, jahhatamist; agga nendest tahkub, kel muud lotust ei olle kui nende valato meel ja mõtce. Unna sepärast woito neile nende peale. Kes waggad on! Sest siis — ja siis tõuseb meie Ma rahwas-nisugguseks Rahwaks mis an reärt on Jägajähhele. Neilennestel on siis Peigurum-kassofest — ja rõmo ka-neil, sedda sinno Waim juhhatas, nende põlve tostima, ja meie helde Runitingas rõnnustab meie keikidega. Amen. Issand Jummal, motta meid keik omma marjo alla!

Kui need sannad ollid rågitud, töötis nende Rihvelonna Roagodusse Õppetaja, kes Moisawaanema kõrvas seisis, omimad käab taewa pole ja luges: Jummal, helde Issa! Kes sa praego omma Rahvast selle põlve töömissega ette-terretad! siinao Waim juhhatas go neid, et keik rummalus neist lauels jo ükski kurri innimenne ennam sedda head ei sa rikkuda, mis neile nontakse. Ei lahka kud ja waggad on. Ei olliks ka muid sedda sinno Waim nendest, kes siinao Poja Jeesusse

Armas Gestima Rahwas!

Lanno Jummalale, et meie Maal moisili. Ei lahka kud ja waggad on. Ei olliks ka muid sedda põlve muutmist katstud mis meie Suur Keiser